

Barne- og likestillingsdepartementet

Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Deres ref: 12/3727

Vår ref: 2012/62

Oslo, 16.4.2012

Høringsuttalelse – Utkast til forskrift om innlemmelse av forordning EU nr. 1007/2011 om tekstilfibernavn og tilknyttet etikettering og merkning av tekstilfiberprodukters fibersammensetning

Vedlagt oversendes høringsuttalelse fra SIFO på utkast til forskrift om innlemmelse av forordning EU nr. 1007/2011 om tekstilfibernavn og tilknyttet etikettering og merkning av tekstilfiberprodukters fibersammensetning.

Med vennlig hilsen
for STATENS INSTITUTT FOR FORBRUKSFORSKNING (SIFO)

Arne Dulsrud
Direktør
Sara Almgren
Avdelingsingeniør

Vedlegg (1)

Høringsuttalelse – Utkast til forskrift om innlemmelse av forordning EU nr. 1007/2011 om tekstilfiberavn og tilknyttet etikettering og merkning av tekstilfiberprodukters fibersammensetning

SIFO har to ulike kommentarer til den foreslåtte forskriften. Den første kommentaren har med selve forskriften om fibermerking å gjøre og hvordan den oppfattes blant forbrukere. Dette er en overordnet kritikk av dagens ordning som krever en langt mer dyptgående endring enn den som her er foreslått. Den neste kommentaren er av mer redaksjonell art og forholder seg til utkastet mer direkte.

Kommentar om hvordan fibermerking oppfattes blant forbrukere

Blant forbrukere er det en utbredt oppfatning at fibermerkingen angir "hva tekstilene er laget av". Dette er i og for seg riktig, så lenge de er laget av tekstilfiber. Men i dagens tekstiler inngår ulike belegg, laminater og kjemikalier osv. som ikke er fiber. Forbrukere sammenblander fibermerkingen med en innholdsdeklarasjon der 100 % står for 100 % av innholdet eller varens vekt. Utviklingen innen tekstilproduksjonen viser at en stadig større del av plaggene ikke er laget av fiber. Dette misforholdet blir derfor stadig viktigere. Samtidig har vi et økt fokus på kjemikalier i tekstiler og ingen påbudt merking av dette. Det er lett å misforstå "100 %" ren ull slik at det skulle tilsi at plagget ikke inneholder bromerte flammehemmere eller bly. Dermed bidrar dagens fibermerking til å villedde forbrukere.

En løsning på dette problemet vil være å innføre en innholdsdeklarasjon for klær, slik vi kjenner det fra mat. Et enklere alternativ er å påby merking av de stoffer og svært omstridte teknologier myndighetene til en hver tid oppfordrer forbrukere til å unngå. På hjemmesiden *erdetfarlig.no* skriver KLIF: "Unngå disse stoffene" og omtaler dem som "Verstingstoffer i disse produktene". Samtidig har ikke forbrukerne mulighet til å få vite om tekstiler inneholder de nevnte stoffer. Vi mener derfor at stoffene på listen (bly, bromerte flammehemmere, ftalater (DEHP), krom, oktyl-/nonylfenoler, PFOS/PFOA og triklosan) bør omfattes av en slik merkeplikt. Vi ønsker i tillegg å peke på en utstrakt bruk av nanopartikler i klær, og mener spesielt at eventuell bruk av nanopartikler av sølv burde omfattes av en slik merkeordning.

Redaksjonelle kommentarer til utkastet

I navnet (tittelen) til forskriften, bør "merkning av tekstilfiberprodukters fibersammensetning" endres til "merking av tekstilprodukters fibersammensetning".

Forskriften bør ha en tydelig og tilgjengelig henvisning, for eksempel en lenke, til det faktiske innholdet i forordningen (EU nr. 1007/2011), slik at den som leser og forholder seg til forskriften lett kan finne det dokumentet som forskriften henviser til.